

عنوان مقاله:

ارزیابی عنصر روانی در جرایم زیست محیطی

محل انتشار:

کنفرانس ملی دستاوردهای نوین جهان در تعلیم و تربیت، روانشناسی، حقوق و مطالعات فرهنگی - اجتماعی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

محمد باقر موسوی امیرآباد - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه قم

خلاصه مقاله:

ماده 688 قانون مجازات اسلامی هر اقدامی را که از مصادیق تهدید علیه بهداشت عمومی باشد، جرم شناخته و مجازات را نیز تعیین نموده است. مصادیق تهدید علیه بهداشت عمومی مشتمل بر ممنوعیت آلوده کردن آب آشامیدنی یا توزیع آب آشامیدنی آلوده و ... می باشد، به طوری که تمثیل ها در حول محور آلودگی آب، خاک، پسماند، کشتار غیر مجاز دام، و آلودگی محصولات کشاورزی با استفاده ی غیرمجاز از فاضلاب می باشد. در تحلیل این ماده به بررسی عناصر روانی، مادی و قانونی جرم، مراجع و اشخاص اعلام کننده و تشخیص دهنده ی جرم، مقید بودن و عمدی بودن و دیگر مشخصه های جرم تهدید علیه بهداشت عمومی پرداخته تا درک درست از این ماده با توجه به اصول حقوق کیفری مورد ارزیابی قرار گیرد. در اجرای ماده مذکور میتوان به ابهاماتی همچون عنصر روانی اشاره نمود؛ به نحوی که عمد و آگاهی لازمه ی تحقق این عنصر است یا خطای جزایی ناشی از عدم توجه به رعایت ملاحظات زیست محیطی نیز از عوامل محقق بودن این عنصر می باشد در این مقاله ما سعی کردیم به ارزیابی عنصر روانی در جرایم زیست محیطی بپردازیم.

کلمات کلیدی:

محیط زیست، جرم، عنصر روانی، مجازات، ماده 688 ق.م

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/823570>

